

Column: Wat ik vroeger later wilde worden. Later, als ik groot zou zijn.

Het eerste beroep wat ik me kan herinneren is vuilnisvrouw. Toen ik, laten we zeggen, ongeveer vier jaar oud was. Een vriendje bij mij uit de straat wilde namelijk vuilnisman worden. Als we vakantie hadden en de vuilniswagen op donderdag langs kwam, gingen we samen zitten kijken naar hoe die mannen aan het werk waren. Hij vond dat geweldig en ik na een paar weken ook. Toch, geëmancipeerd als ik toen al was wilde ik geen beroep met het woord 'man'. En, vindingrijk als ik toen al was bedacht ik al snel een oplossing: de term 'vuilnisvrouw'. Leek me geweldig. Tot het eind van de vakantie. Toen begon de school weer en was de bevestiging snel voorbij.

Daarna schijn ik, toen ik ongeveer zeven jaar oud was en Annie M.G. Schmidt overleed, te hebben gezegd dat ik haar opvolgster wilde worden. Ik was gek van lezen. Ik kon uren in de bibliotheek zitten lezen. Ik nam elke week zes boeken mee naar huis en bracht die vervolgens de week erop weer terug om snel weer zes nieuwe boeken uit te kiezen. Ook was ik gek van schrijven. Hele schriften heb ik vol geschreven. Hele boeken, als je het bij elkaar optelt. En nog steeds houd ik van schrijven. Mijn plek in Magazinus is natuurlijk geen toeval. En als ik heel eerlijk ben zou ik eigenlijk nog steeds heel erg graag schrijfster willen worden.

Vanaf die tijd heb ik nog 1001 dingen willen worden. Actrice, het liefst in een musical, tot ik er achter kwam dat ik niet kan dansen of kan zingen. Astronaut, lekker stoer het universum verkennen, tot ik erachter kwam dat ik daarvoor te klein ben en dus niet in aanmerking kom. Daarna wilde ik groter worden, zodat ik eventueel wel astronaut (of model) kon worden, tot ik me realiseerde dat ik écht niet meer ging groeien. En aan dat lijstje zijn verder nog toe te voegen: professioneel snowboardster, journalist, vertaalster, groenteboer, lerares, banketbakster, diëtiste, pretparkbouwster, etc.

Laatst gaf ik voorlichting op de open dag van de VU. Na mijn praatje over mijn ervaringen als student gezondheidswetenschappen vroeg iemand uit de zaal mij: 'wat wil je eigenlijk worden?' En ik kon daar geen duidelijk antwoord op geven. Waar ik vroeger heel specifiek wist wat ik wilde worden (of wie ik op wilde volgen) kom ik nu niet verder dan een richting waar ik ongeveer een beetje iets in zou willen doen. Blijkbaar word mijn toekomstvisie minder duidelijk, naarmate de toekomst dichterbij komt.

Ik wil iets in de richting van het beleid, omdat ik denk dat je daar de meeste winst kunt halen. En ik wil iets in de communicatie, omdat ik dat heel vooral leuk vind. Maar wat ik precies wil worden? Van alles en nog wat. Ik zou het geweldig vinden te werken een museum als NEMO of een tijdschrift als QUEST. Maar promoveren na mijn master sluit ik zeker niet uit, wat zal betekenen dat ik in ieder geval voor vier jaar onderzoekster zal worden.

Wat ik later zal gaan worden, zal ik later moeten zien. Later, als ik groot ben. Toch een geluk dat de studie gezondheidswetenschappen zo breed is, dan heb in ieder geval nog vele opties. En als het met gezondheidswetenschappen niks wordt, kan ik altijd nog vuilnisvrouw worden. Of schrijfster...